

[Knud Lind]

blevet en hån imod den store indsats, der gøres i vore nabolande for at bekæmpe narkotikakriminaliteten. Hvad hjælper det, at man vasker sine børn, hvis de straks efter løber over til naboen og vælter sig i hans mødding?

Det er derfor i dag ikke blot et spørgsmål om en forsumpning af Danmarks ungdom, men også et spørgsmål om at redde vore nabolandes ungdom fra den mødding, der kaldes et »socialt eksperiment«, og som nu skal gå under navnet »fristaden Christiania, en forsøgsby«.

Besvarelse

Miljøministeren (Erik Holst):

Hr. Knud Lind har stillet en forespørgsel til forsvarsministeren og miljøministeren, og jeg har hørt begrundelsen her. Spørgsmålet lyder meget enkelt: »Hvornår bliver fristaden Christiania ryddet?«. Jeg forstod på hr. Knud Lind med det indlæg, han kom med, at det var begrundelsen for spørgsmålet.

Lad mig svare kort og klart på det spørgsmål: det fremgår af min redegørelse om Christiania, som vi tidligere i dag har haft en debat om, at regeringen ikke kan gå ind for en rømning af Christiania. Jeg kan på forsvarsministerens og egne vegne henvise til denne redegørelse og de bemærkninger, jeg fremkom med under debatten om den.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Indledningsvis skal jeg på vegne af de konservative, venstre, CD, kristeligt folkeparti og fremskridtspartiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Da forholdene i Christianiaområdet fortsat må anses for helt uacceptable, særlig med hensyn til de sociale og kriminalitetsfremkaldende forhold, opfordrer folkettinget regeringen til – i overensstemmelse med højesterets dom af 2. februar 1978 – straks at tage de fornødne skridt til, at Christiania er afviklet inden udgangen af 1982.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

I 10 år har regeringen næret en anarkistisk, lovløs slange ved sit bryst. Regeringen har kaldt anarkisme og kriminalitet for et »socialt eksperiment«. Møller & Grønborg kalder den nu en forsøgsby.

Problematikken omkring Christiania ligger ganske enkelt i, at det er svært at lovliggøre noget, som fra fødslen var ganske ulovligt. Kammeradvokaten sagde det under behandlingen i østre landsret, hvor han anførte, at Christiania aldrig har fået tilsagt nogen brugsret til området ud over den 1. april 1976, og at beboerne i Christiania også selv har været fuldstændig klar over dette.

Under forespørgselsdebatten vedrørende Christiania den 8. februar 1978 blev følgende forslag om motiveret dagsorden vedtaget:

»Folketinget finder, at den årelange, ulovlige besættelse og benyttelse af Bådsmadsstrædes kasernes bygninger og areal er til væsentlig skade for retsbevidstheden.

Efter højesteretsdommens afsigelse bekræfter folkettinget derfor sin beslutning fra marts 1976 om, at bygninger og areal bør rømmes uden unødigt forsinkelse.«

Godt 4 år efter er der intet sket endnu, tværtimod. Bygninger forfalder mere og mere. Lovløsheden breder sig i en sådan grad, at vore nabolande ikke længere tror på, at Danmark ønsker at gå aktivt og reelt ind i kampen mod kriminaliteten på Christiania. I tidsskriftet Dansk Politi nr. 16 af 8. november 1981 skrev man i lederen om Christiania og politiet:

»Christiania som et socialt eksperiment, eller hvad man nu vil kalde det, der gennem en halv snes år har fundet sted på det tidligere militære område på Amager, vil vi hverken som organisationer eller som politifolk blande os ret meget i. Vi har for en del år siden her i bladet haft lejlighed til at kommentere disse ting, og dengang sparede vi ikke på superlativerne over for de positive kræfter, der i et mindre antal boede i den såkaldte fristad. Vi måtte dog samtidig konstatere, at der fandtes en større gruppe, der havde søgt til Christiania for at få fred for politi og kreditorer eller for blot i fred og ro at kunne udvide deres kriminelle virksomhed.

Allerede dengang var der problemer for de politifolk, som i tjenestens medfør kom til Christiania, og allerede dengang var der nogle i det omliggende samfund, som enten ud